

Eladás!

...ség b. tudomására jut.

Lyiségem

...közönség kényelmére jó-
LAJOS ur újonnan nyi-
...s u j u t c z a s z e g -
...y sütemény elárúsítási

Szer süített

...es sütemény, valamint
...is szolgálók.

...nt eddig jó hírnevet
...n. é. közönséget, hogy
...zamosabban szerencsél-

...tisztelettel

ht Frigyes

...tő-mester.

alapított

tó társulat

...ott főgynöksége ezennel
...t

biztosítások

...get arról, hogy a társulat
...teni a t. közönség igényei-
...pontos és lelkiismeretes el-
...mat és jóindulatát a jövő-

...ségének fogja tekinteni, a
...ok iránt alaposan felvilá-

...debreczeni főgynöksége

Lajos.

...a l : f ő p i a c z 1 8 2 4 . s z . S z i k -
...emelet.

eladása

tékpapírok, részvények,

...tő-kiirtás külföldi piacokra.

...n h u z á s h o z .

...ti és bécsi tőzsdéken.

...ja az alólírt váltó-üzlet

eskedelmi bank leveleit,

...ett azon előnyt is nyújták,
...ki is huzatnak, veszteséget
...on adatnak el.

...kereskedelmi bank váltó-üzlete
...Dorothy-utca 1 sz. (saját ház.)

...ásra ajánlunk:

...kölcsön-sorsjegy igérvényt 3

...áz.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
Főpíacz, VECSEY-ház, földszint a szar-
késztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségénél. Egyébutt a postabiva-
talok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitórért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.

„Nyilt-tár”-on megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
N é v . v a g y b é r m e n t e l l e n d ű b e k ű l d ö t t
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyazint a z i r a t o k n e m a d a t n a k
v i s z s z a .

Az a delegáció.

Debreczen ápril 25.

(*) Mentül inkább előre ju-
tunk a végtelen időbe, annál job-
ban előtérbe előtérbe tolnak né-
mely kérdések, melyek megoldásától
viszariadtak a multban, midőn még
könnyű lett volna, s hagyták a
jövő nemzedékre, reánk, hogy meg-
oldjuk ma, midőn már majdnem le-
hetetlen.

Két kérdést odáztak el külö-
nösen a 67-ik kiegyezést létesítők.
Az egyik Fiume hova tartozásának
kérdése, a másik, hogy mi történ-
tett azon esetben, ha Törökország
felbomlásnak indul s esetleg a kö-
zös monarchia részt hódít belőle.

E két kérdésnek arnya már
akkor előre vetődött, látható volt,
s daczára a számtanilag kifejezhető
hátrányoknak, oly intézkedések, oly
határozatok hoztak, melyek mint
aczelgyűrű szorítják ma már a nem-
zet testét és tehetetlenségre kárho-
ztatják, nem hagyván egyebet a
cselekvésből részére, mint a lehetet-
lenség és fájdalom bus nyögésének
nyilváníthatását.

Azon az alapon, melyet a kö-
zöstügyes állapot bus vitézei Fiu-
méra megteremtettek, Fiume soha
a miénk nem lehet, mert Horvát-
ország róla soha le nem mond ön-
ként, sőt mentül inkább többet épít
Fiumén a magyar állam, a horvát
kapzsiság annál inkább tör utána.

A másik kérdés: az esetleges
foglalások kérdése épen így már
eleve megoldhatatlanná tétetett a

delegáció intézményének létesítése
által.

Kétségtelenül a török biroda-
lomtól elfoglalandó részek mint a
magas korona egykori kiegészítői,
csakis a magyar koronát illethetik
joggal. Am a közös erővel közös
költségen visszafoglalt tartományok-
hoz a másik résznek is van egy
kis jogcskaja... Eh, hagyjunk
az utókornak is valamit, mondá a
haza bölcse és — agyonhallgatta-
tott a kérdés.

Azóta Bosznia, Herzegovina
miénk lett.

A miénk? Igenis a monarchiáé
mondja a mamelukok serege. Pedig
nem úgy áll; mert sem nem a ma-
gyaroké, kiknek történelmi és meg-
szerzési jogunk van hozzá, sem nem
az osztrákoké, kik a visszafoglalás-
ban segédkeztek, sem nem a ket-
lőnké, hanem kizárólag a delegá-
cióé.

Már hogy ez a delegatio mi-
csoda jószág? Hogy jutott birtok-
hoz? Miből tartja fenn birtokát?
Ezekre a kérdésekre észszerű okos
feleletet adni nem lehet.

A jelen állapot tünteti ki teljes
mértékben, és el nem vitázható mó-
don azt, hogy mily képtelenség ezen
intézmény, és mily képtelen dolog
volt annak létre hozása?!

Maguk a delegátusok átlátván
ma már csodálatos állapotukat, viz-
szariadnak korlátlan és jogtalan ha-
talmuktól s lelkiismeretük csak a
legnagyobb erőszakoskodásnak en-
gvedve hallgatható el. — Hanem
hát mégis elhallgatható valami-

képen. S megszavazódott újra a
Bosznia és Herzegovina részére a
közös kormány által követelt milliok
csékély summácskaja. Odaadta a
delegáció, na mondjuk — nehéz szí-
vel — a magyar meg az osztrák
államok pénztárából, mert nekik van
ugyan joguk adni — de mit adni
nincs, hát — vesznek az előtte va-
lótól egyet...

Csak hogy ez így örökké nem
tarthat. S előbb-utóbb felszínre ke-
rül a kérdés, hogy kinek mije van,
viselje is gondját.

Az osztrák delegációban Schmer-
ling kifejezte már, hogy Bosznia-
Herzegovina osztrák tartomány —
(ugy is kormányozzák!) Adja oda
Ausztriának a delegáció minél ha-
marább, s a magyar delegáció ve-
gye be Ausztrián a mi kis befek-
tetett tőkénket — jó lesz iskolákra.
S minden képtelensége daczára —
kalapot emelünk előtte, s eddigi
bűneink egy részét megbocsátjuk.

Addig pedig, míg ez bekövet-
keznék, ajánljuk a kormány hivi-
nek figyelmébe a jelen állapotokat.
Nem árt efelett egy kissé el-
mélkedni!?

— **Megszavazza.** A hadügyminisz-
terium előterjesztését a 23 milliónyi szük-
séget ügyében — a delegációk elfogad-
ták. Egyebet nem is lehetett várni tőlük.

A harcztérről. Az eddig oly nagy
áldozatokkal, csapataink részéről oly elis-
merésre méltó hősiességgel végbevitt hadi-
operációknak nincs meg azon eredménye

melyet már elértnek hittünk. A lázadók
ahelyett, hogy békés polgárokul visszatér-
nének lakhelyeikre, kisebb-nagyobb csa-
patokban összegyűlnek hegyek között, s
ismét lankadatlan szivóssággal megindít-
ják azon csatározásokat, melyekkel ka-
tonáinknak lehet ismét épen annyi bajt
fognak okozni, épen annyi erőfifjést,
oly nagy áldozatokat tesznek majd ismét
szükségessé, mint eddig.

Különösen megemlítendőnek tartjuk
azon körülményt is, hogy a lázadás le-
verése most már valóságos irtóháboru jel-
legét látszik felőlni. Ugyanis elkerülhet-
lenné válik a legdrágább vissztörési el-
járás alkalmazása. Azon községek egya-
nis, melyekben csapataink, azon hittél,
hogy azoknak lakosai eltávoztak — gya-
ntulán bevonulást tartva, orvul megtámad-
tattak — tüzzel-vassal el kell pusztítani,
hogy hasonló esetek ismétlődése ellenében
minél visszajeszitőbb példát adjanak.

Oroszországban a zsidóüldözés rend-
kívül nagy mérvet kezd ölni. Több vá-
rosból a zsidókat nemcsak elkergették,
hanem egy részét le is ölték.

Előkészületek a „Petőfi-társaság tagjainak fogadtatására.

A „Petőfi társaság tagjai, mint már
többször említettük, május hó 6-ikán, szom-
baton délután 3 óra után fognak megér-
kezni. Az érkező vendégek fogadtatá-
sára alakult bizottság közlésebb ülést tartva.
a következő határozatokat hozta.

1. Mindazok, kik az érkező vendé-
gek elé, a vonatkozó kiakarnak rándulni,
d. u. 2 órakor a városába előtt fognak
összegyűllekezni s 1/3 órakor zene mellett
fognak kivonulni az indóházhoz. Elöl az
ünnepélyt rendező bizottság megy, melynek
minden tagja sárga és kék színtű jelvényt,
fog viselni, mint a város színeinek jelvé-

„Cantillon te a kocsiiban maradsz, s
a kardokat fogod őrizni amig szólok.”

S azzal mindaz öten a sűrűbe men-
tek s eltűntek szemeim elől.

Mintegy tíz perc múlva két lövés
hangját hallom.

Megborzadok, mintha e lövések vá-
ratlanul jönnének.

Egyiknek kettőjük közül tehát vége
van s ezt annyival inkább jogom volt
gondolni, mivel 10 perc ismét eltelt anél-
kül, hogy új lövések váltattak volna.

En egész a kocsi szegletébe húzó-
tam, s még csak kiem mertem tekin-
teni.

Egyszer csak felcsapódik a kocsi aj-
taja:

„A kardokat Cantillon!” — kiált
azon be gazdám.

En át nyujtom s amint ő azt át-
veszi tőlem, ujján a kapitány jeggyü-
réjét pillantottam meg... És... és
... Mari kisasszony atyja?” kérdezem
félénken.

„Meghalt” — válaszolt gazdám.
„S a kardok akkor kinek kellene?”
kérdezem tovább.

„Nekem!”

„Az ég, uram, vigyen engemet is
magával!”

„Jó, ha épen akarsz.”
Kiugrok a kocsiából, szívem hangosan
dobogott, s reszkettem mint a nyárfalevél
egész testemben.

Gazdám a sűrűbe sietett, én utána.

(Vége köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

CANTILLON,

az egyfogatu bérkocsis.

Irta: id. DUMAS SÁNDOR.
Ford.: LENTHE GUSZTÁV. 5.

„O az, mormogta az, magába dühö-
sen; „csak maradj itt s hallgassuk ki
őket.”

„Egy darabig csak Mari kisasszony
hangját hallánk, a mint Alfrédnek szem-
rehabnyást tett s majd kérte, hogy menise
meg a gyalázattól, s tegye őt nevévé.”

„Nem lehet, Mari, válaszolt Alfréd,
az lehetetlen. En nem rendelkezem szabá-
don kezem felett, s soha sem fogja család-
dom beleegyezését adni, hogy veled egybe
keljek. De én elég gazdag vagyok, hogy
részedre egy tekintélyes összeget...”

„E szavakra a szomszéd szoba ajtaja
föltárul s azon a kapitány, ki eddig ott
elrejtve volt, lépett a szobába.

„Mari az ijedségtől felsikoltott, a ka-
pitány pedig borzasztó tenyegetések kö-
zött Alfrédra rohant s őt megfojtani ké-
szült.

„Heves tusa fejlődött ki közöttük.
Ezt látva a szobába rontottunk, őket
nagy nehezen szét választottuk.

Alfréd midőn a kapitány kezei köz-
zül kiszabadult, meredt szemekkel s ha-
lott halványan s fogat vicsoorgatva lépett
gazdám elé s szolt:

„Nem tudtam eddig, Jenő ur, hogy
az ön szobája gyilkos barlang; jövőre, ért
ön engemet, jövőre cs: k töltött pisztolyok-
kal fogom át lépni ann k ktszöbét.

„Csak is úgy, uram, — válaszolt gaz-
dám — reményem ön itten vizionlátni,
mert ellenkező esetben kénytelen volnék
önnek ajtot mutatni.

„Kapitány ur — szolt tovább Alfréd
— reményem nem fogja ön sem elfeledni,
hogy nekünk egymással leszámolni va-
lónk lesz.”

„Es pedig azonnal, mit sem riadok
vissza öntől — válaszolt ez teljes méltó-
sággal. —

„Jó!”

„A hajnal közelg — mondá a ka-
pitány hozzám — siess s hozd el lakásom-
ról fegyvereimet.

„Vannak nekem kardjaim s piszto-
lyaim — vág szavába gazdám — ha tet-
szik, szolgálhatok vele.

„Akkor gyorsan a kocsiiba velük!
kiáltott a kapitány.

„Egy óra múlva a boulognei erdő-
ben a Maillot kapunál találkoznunk”
— válaszolta Alfréd.

„Egy óra múlva tehát” — ismétlék
megegyeztet mindketten — „elvárom segé-
deivel együtt.”

„S azzal Alfréd eltávozott.”
„A kapitány pedig leánya ágyához
hajolt, ki ájulva fektült ott, s gazdám se-
gítségét akart bivatni.”

„Nem, nem” — szolt a kapitány ké-
rőleg — „jobb így, ha nem fog megtudni
az egészről semmit. — Isten veled Mari,
kedves gyermekem! Ha elesem, ugy-e ked-
ves és nemes barátom? nem fogja boszu-
latlanul hagyni haláloamat s nem hagyandja
el szegény, árva gyermeket?”

„Esküszöm önnek uram itt e pilla-
natbnn, e szerencsétlen színe előtt! kiáltá
gazdám s a kapitány karjai közé borult.
„Cantillon, egy bérkocsit!”

nyét. — A kivonuló társulatok, egyesültek betűrend szerint fognak menni.

2. Az érkezőket Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester, mint a fogadtatási bizottság elnöke fogja üdvözölni, mire a menet a városba fog indulni. Az indóház feldíszítése, az utcáknak fellobogozása elhatározott.

3. A városházához érkező a menet kezdetét veszi az elszállásolás, 5 1/2 órákor pedig, gyűlés lesz a Casinó-ban, honnan kirándulás leend a nagyerdőre, hol a dalárda fogja mulattatni a vendégeket.

4. 9 órákor fáklyás zene lesz, a tanuló ifjuság részéről; szónokul egy tanár fog fölkérteni. Ezután lesz a bűvészbemutató estély, mely a „Bika” nagy termében tartatik.

5. Vasárnap reggel 9 óra után gyűlekezés a Casinóban, 10 órákor a felolvasás.

6. Délután 2 órákor diszebed, mely után — pihenési idő lesz.

7. 9 órákor a nők által rendezendő bál tartatik.

Hétfőre a program nincs megállapítva. Ugy látszik, hogy a hortobágyi kirándulás elfog maradni, a kollegium és más nevezetesebb helyek megszemlélésének ideje később lesz elhatározva, illetőleg az időtől lesz feltételezve.

Disz előadás nem lesz.

Egyébiránt a program csak is e folyó hét végén lesz végleg megállapítva.

Az időjárásról.

A társalgás abez-je azt mondja: ne beszélj az időjárásról. A ki ezzel a témával kezd a társalgást, unalmas embernek tartják.

Kiteszem ennek a vádnak magamat s előre kijelentem, hogy az időjárás fogja képezni, nem első, hanem egyetlen tárgyát az olvasó közönséggel való társalgásomnak.

Hát olyan valami elnyűtt, unalmas tema volna az csakugyan, a melyről nem érdemes beszélni? Függesszük fel csak egy kicsit e részben ítéletünket.

Ugyanazért nem rossz szolgálatot tettek és tesznek az emberiségnek azok a tudósok, a kik a természet tüneményeit s közelebről az időjárásat vizsgálják. Az a meteorologia (vagyis: időjárás) nem oly egészen haszontalan tudomány, mint sokan hajlandók gondolni, s ha hazánkban nem is, a hol a természetudományok művelése még nagyon új dolog, de a mivelt földön igen figyelemre méltó észleletek tettenek e téren naponként, sőt óránként. Így csak Bécsben is gyakran meglepő pontos időjósokat lehet az ottani meteorologiai intézet hirdetési kapuján olvasni, melyek nem egyszer a következő hétre szólanak. Berlinben, Londonban még tovább vannak e téren, — de már ezt csak bíról tudom, mert ott személyesen meg nem fordulhattam.

Az ilyen csillagadálból gukkerező tudós urak azt találták az utóbbi években, hogy kontinensünkön az időjárás egy darab idő óta nagyon rendetlen. Az utolsó évek nagyon nedvesek voltak, s innen az a tömörkedés vízradás, melyet p. a szegedi magyarok s a murciai spanyolok közelebről oly keservesen megsínylettek. És ebből azt következtetik, hogy már most száraz évek következnek, mert a természet nagyon is sokat előlegezett a föld növényzetének a nedvességéből. És erre jó, ha az ember előre el van készülve. Az időjárásat ugyan, igaz, hogy meg nem változtathatja az ember, — ámbar már voltak olyan tudósok, a kik légből bocsátott rüpentyűk szétpattantásával esőt csináltak — de hát annyit legalább megtehet, hogy éles szemmel kíséri az időjárás folytonos váltakozását, a mi különösen úgy április hónapban nagyon gyümölcsöző munka lehet — annak a kinek egyéb dolganincs.

Hiszen tudjuk, érezzük mindnyájan, hogy ez elmúlt tél is szörnyen rendetlen lefolyású volt, s a gazdák a tavaszról sem igen tudnak még semmi jót sem következtetni a nyárra.

Mióta április hónap beállott is alig van egyetlenegy nap, a melyen az idő legalább tiszter frontot ne változtatna.

De egy különös tünemény is magára vonta e hónapban a természetvizgá-

dek S. barátom megtett akkor, a mikor az életrajzomat megírta, írófélek, miért ne tehetném én meg magamat tanárféleknek, mondom, ha olyan tanárfélek ember létemre egy kis fizikai lelkézt tartok, t. i. ha Nagy Pál ur a phisika érdemes professora az orromra nem koppint hogy a mesterségébe kontárkodom.

Azt tudjuk, hogy földünk, mindazt a meleget és títzet, a mely benne van, a naptól kapja.

Sőt a mi életünk is nem egyéb, mint folytonos égés, és bizony az erre megkívántató tüzet mi is a naptól kapjuk; legalább az első élőlényeket, valamint az első növényzetet a nap melege keltette ki a földből, s ezekről terjedt az élet tüze (hogy így fejezzem ki magamat) az utódokra.

Már most mi a tűz halálos ellen-sége? A víz. Ez a két elem küzd a nagy természetben folytonosan egymással. Tudjuk, hogy a növényzetet, a melyből veszik az állatok táplálékukat, két elem: a nap melege és az eső alakban lebuló víz tartja fenn. Ez a két elem pedig, a mint mondtuk, folytonosan tusakodik egymással, s földünkre majd az áldást adó nap ontja jótékony melegét, majd a felhőzet boosátja alá hűsítő csapjait s a két ellenséges erő hatása alatt fejlődik a növényzet. A napfény és eső vagy a száraz és nedves, vagy a tűz és víz e folytonos váltakozását nevezzük időjárásnak.

A mint mondtuk, a növényzetet a nap fénye és a levegő párája tartja fenn. De e két tényezőnek bizonyos szabályszerűséggel kell felváltani egymást; különben ha egyik vagy másik nagyon túlsúlyra jut, okvetlenül káros hatást idéz elő. Ez azt a hatást legelső sorban megérik a növények. Ha nagyon megsaporozik a lég nedvessége s túlságos mértékben hull alá a föld felületére, vízradásokat idéz elő s dus növényzetek lesznek semmivé; hullámzó gabona tenger helyén haragos víztenger támad, mely végig zuga a kálászmezőn, hideg szemfödőt borít arra s vele annyi szép emberi reményre. Ha pedig a nap öntötte alá fényét nagyon pazzaron, lefolyadnak a növények s lesz a földön szárazság, s a mi vele együtt jár, éhség, dögihalás s más emberi nyomor.

Ime látjuk, mily szoros egybefüggés van a természet és ember közt, s mily nagy befolyása van különösen az időjárásnak a mi földi életünkre. Hiszen különben ki ne tapasztalja volna a természet, hogy az embernek még kedélye is az idővel változik, s azt mondjuk: most rossz kedvem van, mert nincs szép idő.

Ugyanazért nem rossz szolgálatot tettek és tesznek az emberiségnek azok a tudósok, a kik a természet tüneményeit s közelebről az időjárásat vizsgálják. Az a meteorologia (vagyis: időjárás) nem oly egészen haszontalan tudomány, mint sokan hajlandók gondolni, s ha hazánkban nem is, a hol a természetudományok művelése még nagyon új dolog, de a mivelt földön igen figyelemre méltó észleletek tettenek e téren naponként, sőt óránként. Így csak Bécsben is gyakran meglepő pontos időjósokat lehet az ottani meteorologiai intézet hirdetési kapuján olvasni, melyek nem egyszer a következő hétre szólanak. Berlinben, Londonban még tovább vannak e téren, — de már ezt csak bíról tudom, mert ott személyesen meg nem fordulhattam.

Az ilyen csillagadálból gukkerező tudós urak azt találták az utóbbi években, hogy kontinensünkön az időjárás egy darab idő óta nagyon rendetlen. Az utolsó évek nagyon nedvesek voltak, s innen az a tömörkedés vízradás, melyet p. a szegedi magyarok s a murciai spanyolok közelebről oly keservesen megsínylettek. És ebből azt következtetik, hogy már most száraz évek következnek, mert a természet nagyon is sokat előlegezett a föld növényzetének a nedvességéből. És erre jó, ha az ember előre el van készülve. Az időjárásat ugyan, igaz, hogy meg nem változtathatja az ember, — ámbar már voltak olyan tudósok, a kik légből bocsátott rüpentyűk szétpattantásával esőt csináltak — de hát annyit legalább megtehet, hogy éles szemmel kíséri az időjárás folytonos váltakozását, a mi különösen úgy április hónapban nagyon gyümölcsöző munka lehet — annak a kinek egyéb dolganincs.

Hiszen tudjuk, érezzük mindnyájan, hogy ez elmúlt tél is szörnyen rendetlen lefolyású volt, s a gazdák a tavaszról sem igen tudnak még semmi jót sem következtetni a nyárra.

Mióta április hónap beállott is alig van egyetlenegy nap, a melyen az idő legalább tiszter frontot ne változtatna.

De egy különös tünemény is magára vonta e hónapban a természetvizgá-

lók figyelmét, mely az időjárásal szoros egybefüggésben van. T. i. a nap testében egy nagy foltot vettek észre, a mely annak keleti részéről vonul a nyugati fele s körülbelül egy hét múlva fog a naptányér nyugati szélén eltűnni. (Mikor még e sorokat írjuk, még látható volt a folt a naptányér keleti részén; azóta azonban már eltűnt, tehát hamarabb mint a esilagások jósolták volt.) Ezzel a napfolttal nincs még tisztában a tudósvilág, — legalább a nagy közönség, a melybe magam is tartozom, egyáltalában nincs.

Tudtommal az a nézet tartja magát eddigelé erről a különös tüneményről, hogy a nap teste egy sötét tömeg, a melyet izzó gőzkör vesz körül s ha ez az izzó burkolyk olykor megszakad, nyílásán beenged pillantunk az öreg nap testébe. Így hát péld. akik a jelen napfoltot látták, azok elmondhatják magukról, hogy a napot színről színre látták.

Ez a napfolt nem oly gyakori tünemény, s megjelensége alkalmassint rendszeresen valami szokatlan időjárásal van összekötve, valamint az üstökösökről is tartják. Mennyiben igaz ez, mennyiben nem, azt tudhatják a nálam tudósabbak. Én csak úgy sejttem, mint a leveli béka az esőt. Itt jut eszembe, hogy a magyar természetvizsgálók társulatához ez évben szerencsénk lesz. Gyűléseket ezuttal városunkban készülnek megtartani s ez alkalommal valószínűleg fog találkozni oly derék tag közöttük, a ki az időjárásról — ennek tudományáról a meteorológiáról — mely a tudományok világában még egészen új szülött — felolvasást fog tartani, a melyből talán megtudjuk majd, mit észleltek a természettudósok a közelmúltban az időjárásról s mennyiben találták azt összefüggésben a nap testében végbemenő változásokkal.

Bevégzem nagyon is hosszúra nyúlt cikkemet, a melyben ha nem nyujthattam mindenkinek élvezetes olvasmányt ezt az én gyengésemnek kérem betudni, a ki a természetudományok terén meglehetősen járatan vagyok. Nem ez a foglalkozásom; s csak szeretem e tudomány vívmányait és — különösen korunkban oly rohamos haladását figyelemmel kíséreni. A kérdés bővebb fejtegetését avatottabb tollakra bízom.

De úgy e kérem, mégsem olyan nagyon unalmas tema ez az időjárás? A természet gyermekei vagyunk mindnyájan e bűvös epónáról a természetéről elfeledkezni mégis nagy halálanság. Ha pedig az időjárásról beszélni méltóságunk alattinak tartjuk, akkor megvetjük azt a hatalmat, a melylyel az bennünket kormányoz.

Azért hát csak beszéljessünk az időjárásról — úgy is beszéljék az magáról, akarjuk, nem akarjuk — gyakrabban, mint eddig tévünk, — a míg az el nem jár felettünk.

Györy József.

UJDONSÁGOK.

* Simonffy Imre polgármester ma Budapestre utazott, hogy a közlekedésiügyi miniszterrel a debreczen-nánási vasut ügyében értekezzen. Talán egy lépéssel tovább fog haladni e régen vajudó vasut ügye.

* Vidéki celebritások. E czim alatt az „Üstökös” tegnapi száma Simonffy Sámuel és Fráter Imre arcképét s hozzá a rendkívül mulattató magyarázatot hozza. Olvasóinkat utaljuk e lap előlvasására; bizonyára nem lesz kárbavesztett időtöltés.

* „Debreczeni irodalmi kör” alakítása ügyében lapunk közelebbi számaiban közölt cikkek nem téveszték el hatását. Örömmel üdvözlik az eszmét mindenfelé. Ugy látszik, most már valószínű fog az. — Különben a tárgyról még lesz egy kis mondani valónk.

* A vasárnap rendkívül zajos és mozgalmas volt tegnap. A nagyvásárra jött idegenek egészen elárasztották az utcákat. A vásártéren rendkívül élénkség uralkodott; a főpiacz, hatvan-Széchenyi-és szent Anna utcákban csak úgy forrongott a néptömeg. A külvásártéren a különféle panorámák, „még soha” nem látott óriás állatok bódéi előtt is sokan ácsorogtak. A „fonatosor” nagyszerű képet nyujtott; itt ur, koldus, szegény sorsu ember, gyermek, nő, férfi változatos csoportokban foglalt helyet a füstös sátrak alatt, jóízűen fogyasztva a szabadban sült forró fonatot. A város más részein a sétatereknek is megvolt a maga rendez-

publicuma; a nagyerdőn a vendéglő s lövelde tájékan a fakadó fak alatt nagy tömegek élvezték az úde levegőt. Az országos bérkocsik egész nap lefoglalták, nyugtaltak ide-oda. — Este a színház egészen megtelt, s a szép holdvilágos időt a nézők csoportjai használták fel a belváros utcáin. — Alkonyatkor minden vendéglőben, kávéházban zenekarok játszottak, s késő éjig folyt a mulatság.

* Tűz a pusztán. Debreczeni Ferenecz helybeli polgár tanyája a Czuczuban a napokban kigyuladt s leégett. A kár tetemes.

* Kaviár — Piros bugyelláris. Tegnapra a Kaviár volt színházunkban előadásra kilttve, azonban Németh József délután beteg lett, s hirtelen a „Piros bugyelláris”-t vették elő. Ez történt este 6 órákor. Ugyde a drámai személyzet nem volt a színháznál, sem lakásukon nem voltak található. Az igazgató tehát kocsit küldt, s a vásár zajában a személyzet összehozásához látott. Sikerült is rövid időn a még hiányzókat megtalálni a — konatosoron, s így 7 órára rendben volt a dolog. Az előadás elég jól ment, s egészen tele ház nézte.

* A májussal egész új élet kezdődik Debreczenben a Petőfitársaság idejövetele alkalmával. Az ünnepélyességét nagy gondal lesznek rendezve. Hogy többet ne említsünk, a bevonulásnál felállítandó egyletek, a díszes menet, a fellobogozandó házak nagyszerű képet fognak nyujtani. Este a fáklyás zene olyan lesz, amilyet még keveset láttunk. — Ekkor a casinó-épület (czeglédutca szegletén) lesz a központ. A társaság tagjai ennek első emeleti ablaksorában fogják helyet foglalni. — Vidéki olvasóinkat figyelemzetjük ez ünnepélyeségekre. Aki teheti, ne mulassza el városunkat meglátogatni ez alkalommal.

* Színházunkban ma és holnap a „Gascogne” operette adatik, szerdán pedig a „Színházi képtelenség” Foltényi jutalmára, melyre különösen figyelemzetjük a közönséget.

* Mándokyék Győrben játszanak most. Laczko Aranka is a Mándoky társulatának tagja. Mándokyné közelebb a „Sevillai borbély” operában énekelt, de a lapok nyomban rá panaszkodnak hangjának fogyatékoságáról.

* Debreczenbe jönnek Hajdumegye tanítói a nyáron, a földmívelés, ipar és kereskedelemi miniszter által itt rendezendő gyümölcsfa tenyésztés és nemesítés előmozdítását célzó tanfolyamra. A tanfolyam 8 napra terjed; a tanítók ez időre kapnak 4 frt lakbért, s 1 frt 50 kr. napiját.

* A főtér napról napra csinosodik. Az épületek homlokzatának díszítése divatos lett. Most is két ház előtt vannak emelvények építve e célra. Bár minél több tulajdonos követné a jó példát.

* Fekete Pál borászati s szőlőszeti vándortanár holnap reggel gyakorlati előadást tartand a sétatertben Csanak József ur szőlőjében, melyen bárki résztvehet.

* Esküdtszéki tárgyalás lesz a jövő szombaton a helybeli sajtóbírószék előtt, a Tóth K. — Ozory István perben.

* Leveleket találnak a multkori nagy tüzek színhelyén, Faragó-és veres-utczákon, melyek ez utcák leégetésével fenyegettek. — Valami fizkó műve lehet az egész.

* Dalárügy. A „Nagyvárad” azzal a birrel lepi meg a világot, hogy a nagyvárad dalárda nem mer versenyre jönni Debreczenbe, mert fél, hogy a „Debreczeni” kicsufolja. Ugyan ne izéljen a t. kollega! Mi egyebet nem irtunk a dalárdáról, mint hogy szervezeten, s így aligha mer versenyre kelni. Ez talán csak nem vétek és csufolkodás? — Tessék szervezkedni és versenyre kelni, szabad a vásár! Debreczen közönsége ép oly védegszeretettel fogadandja a nagyvárad dalárdát, mint akármelyiket.

* Ez a debreczeni vendégszeretet! A Petőfitársaság érkező tagjainak oly tömegesen ajánl szállást polgárságunk, hogy ha tiszter annyian érkezének is, nem lehetne kimeríteni a listát.

* Virágkedvelőknek tudomására hozzuk, hogy Nagyvárad-ól a Farkas testvérek virág, mag és külföldi növényekkel kereskedő czég, saját termelést virágjaikat a vásár tartama alatt Debreczen-

ben a Sesztina jutányos ársúiják ott díjtalaul adat

* Hogy m város a művésze színházi bevételei pon át mintegy színházi pénztárl hozhatná valaki, de tegnap nem ismét telt ház volt idény alatt a de nemzeti színház.

* Május nyitunk lapunkra sóinkat, hogy m után egy hossza de kes reg é mely a magyar irva.

* A „Pető s az e tárgyban állapítására alak — mint halljuk de ezen ülésekre késztséget meg gyűlésekről szóló csak mások sziv Ha a tisztelt par zottságok a nyil dojak leghelyes ság” fogadtatásá cselekszik ha tit ne is igényeljek gassák czéjlok e igen, hát minden — hogy minde tösege meghivas solemnis megisz sikknak hátrányá egyformán részes ben hajlandók le gondolni, a mive nak tisztán iroda előkészítő bizotts néuk.

* Majom városunkbeli ur idűl utazott, a vo várad debreczeni nál a hölgy meg vasuti kocsit abla indóházi sürgés- szerre merengésé fel, s hátra ford lását, mikor az ban épen az ált egy termetes Kialtozni s a kő csak egy perc hölgynek. Egy vagon ajtaját s jában az állomá Az elkényeztetet ben ura gazdasá ezt a kalauz el a vasuti kocsit nyti szerrel kivé

* A műb jut igazi néven láttak, mely a alkalmasab és mazsola szőlő, gonya, vörös-re egyebb, — m finomabb franc a párisi botani hogy a „franczi figyelmessé tet 250 ezer met anyagot hoztak ában termő cas iból áll, melyen nak, s ha vizz „kittinó bort” k

* Egy k tanában a vide zerczikkei. — kezetes férnu zenyös eszmesz mánypárti lapu ir cikket. Nag amit a „Debr példaul a deleg „Délmagyarorsz írja. A t. hívő épül a bérbeve szály-czikkeken suunka még ne mánypárti lapo

* Könyv Biró Károly re verése f. hó 2 tartatni Debrec árverési termé figyelmebe e könyvtár árven

* Iparen Margitán nem

